

Riba (Matsja) Avatar

Devetom planetom (Ketu) na duhovnom nivou vlada *Matsjadeva*, inkarnacija Boga u obliku velike Ribe.

Poput *Vamanadeve*, Ketu predstavlja rast budući da se *Matsjadeva* pojavio pred kraljem Prijavratom kao mala Riba u kapljici vode, a kasnije je toliko narastao da ni celo jezero nije bilo dovoljno veliko da ga prihvati. U svom obliku ribe, duge nekoliko kilometara, spasao je kralja i mnoge ljude od velikog potopa. Priča u mnogim detaljima odgovara biblijskoj priči o Noevoj barci. Planeta Ketu u životu čoveka doduše priziva teške patnje ako napada druge planete ili kuće, ali te patnje deluju tako da čovek prepozna vlastitu nemoć pa se obraća Bogu kako bi pronašao zaštitu i utočište, kao što je *Matsjadeva* zaštitio kralja Prijavratu od okeana materijalnog postojanja. Preobražaj negativne energije Ketua u pozitivnu je veoma važna jer podstiče napredak osobe na duhovnom putu, ali obožavanje Ketua njegovom mantrom može biti korisno i zato jer umanjuje patnje uzrokovane materijalnom energijom.

Matsjadevina *mantra* glasi:
om namo bhagavate matsjadevaja

Mantru takođe treba recitovati redovno svakog dana rano ujutro 108 puta radi ostvarivanja trajnog učinka.

Simbolika

Riba živi u vodi, izolovana od dva elementa koja smatramo najvažnijima za održanje života - čistog vazduha i sunčevog sjaja. Čak i da ribu iznesete iz vode i postavite je na sunce i svež vazduh, jako će patiti i umreće za par minuta.

Slično tome, čovek zaronjen u ovozemaljsko, gori od zveri, ne podnosi sjaj sunca božanskog i svežine čistog vazduha božanskog života. On prebiva u sopstvenom mraku uskraćen duhovnog sjaja.

Priča iz *Purana*

Jednom, na kraju prošle kalpe, u vreme uništenja, demon po imenu Hayagriva je hteo da ukrade Brahmi vedsko znanje. Zato se na početku razdoblja Svayambhava Manua Svevišnja Božanska Ličnost inkarnirala u obliku ribe i spasila Vede. Za vreme vladavine Čakšuša Manua živeo je kralj po imenu Satyavrata, koji je bio veliki pobožni vladar.

Da bi ga spasio, Gospodin se po drugi put inkarnirao u obliku ribe. Kralj Satyavrata je kasnije postao sin boga Sunca i bio poznat kao Šradhadeva, a Svevišnji Gospod mu je dao položaj Manua.

Da bi dobio milost Svevišnje Božanske Ličnosti, kralj Satyavrata je vršio strogosti živeći samo od vode. Jednom, dok je tako vršio strogosti na obali reke Kritamale i dlanom prinosiso ponudu vode, opazio je malu ribu. Riba je zamolila kralja da Je zaštiti zatraživši da Je drži na sigurnom mestu. Iako kralj nije znao da je mala riba sama Svevišnja Božanska Ličnost, pružio joj je, kao kralj, zaštitu i stavio Je u posudu sa vodom. Pošto je bila Svevišnja Božanska Ličnost, riba je želela pokazati kralju Satyavrati Svoju moć i zato je odmah ekspandirala Svoje telo u tolikoj meri da Je više nije mogao držati u posudi za vodu.

Kralj je onda stavio ribu u veliki bunar, ali je i on bio premali. Zatim je stavio ribu u jezero, ali ni ono nije odgovaralo. Na kraju je stavio ribu u more, ali čak ni more nije bilo dovoljno veliko. Tada je kralj shvatio da riba nije niko drugi do Svevišnja Božanska Ličnost i zamolio je Gospoda da opiše Svoju inkarnaciju u obliku ribe. Zadovoljan sa kraljem, Svevišnji Gospod ga je obavestio da će

nakon sedam dana doći do potopa u čitavom univerzumu i da će kralja, zajedno sa rišijima, lekovitim biljem, semenjem i drugim živim bićima, spasiti inkarnacija u obliku ribe u lađi koja će biti pričvršćena za rog ribe. Rekavši to, Gospod je iščezao.

Kralj Satyavrata je odao ponizno poštovanje Svevišnjem Gospodu i nastavio da meditira na Njega. Nakon sedam dana došlo je do uništenja i kralj je video kako mu se približava lađa. Nakon što se ukrcao, zajedno sa učenim brdhmanama i svetim ličnostima, obožavao je Svevišnju Božansku Ličnost, uputivši Gospodu molitve. Svevišnji Gospod se nalazi u svačijem srcu i tako je kroz srce poučio Maharaja Satyavratu i svete ličnosti vedskom znanju. Kralj Satyavrata se u sledećem životu rodio kao Vaivasvata Manu koji se spominje u Bhagavad-giti. Vivasvan manave praha: bog Sunca je saopštio nauku o Bhagavad-gitisvom sinu Manuu. Pošto je bio sin Vivasvana, ovaj Manu je poznat kao Vaivasvata Manu.

Kornjača (Kurma) Avatar

Saturn na duhovnom nivou predstavlja *Kurmadevu*. U ovom duhovnom obliku Bog održava ceo svemir. Utelovljuje strukturu i održavanje sveta te svemiru daje trajnost bez obzira na njegovu prolaznu prirodu. Planeta Saturn stvarima na ovom svetu daje otpornost. Predstavlja vreme i zato određuje i trajanje života čoveka. Ljudi sa jakim Saturnom po pravilu dugo žive. Iz *Kurmadevinog* daha proizlaze svi simptomi života, kao disanje i funkcije uma, prihvatanje i odbijanje. I sila kundalini, životna energija, povezana je sa *Kurmadevinim* dahom. Dah ljudi je usko povezan sa trajanjem života odnosno sa smrću. Zavisnost živih bića od disanja pokazuje njihovu potčinjenost krugu rađanja i umiranja. Jogiji koji ovladavaju svojim disanjem za cilj imaju nadilaženje smrti. Planeta Saturn takođe predstavlja smrt i

trajanje ljudskog života. Obožavanje *Kurmadeve* recitovanjem odgovarajuće *mantr*e pomaže jačanju Saturna ako je on funkcionalno pozitivna planeta, a preobražava njegovu energiju u pozitivnu ako je njegov funkcionalni karakter negativan. Obožavanje se vrši sledećom *mantram*, koju treba recitovati rano ujutro 108 puta. Obožavanje je naročito delotvorno subotom zbog jake prisutnosti Saturna na taj dan.

Kurmadeva se obožava sledećom *mantram*:

om namo bhagavate kurmadevaja

Osim toga možete obožavati *Kurmadevinu jantru* ili figuru uz recitovanjem *mantr*e.

Simbolika

Kornjača živi u vodi ali je takođe u stanju da živi i na obali. Ovo odgovara prvim stadijumima čoveka - od zveri prema čoveku i od čoveka ka božanskom. On živi u mraku neznanja i ne mari za svetlo istine. Kao *Kurma Avatar* Bog održava ceo svemir. Utelovljuje strukturu i održavanje sveta te svemiru daje trajnost bez obzira na njegovu treperavu prirodu.

Priča iz *Purana*

Sledeći savet Svevišnje Božanske Ličnosti, polubogovi su sklopili primirje sa demonima da bi bućkanjem okeana proizveli nektar. Kada su Mu polubogovi uputili molitve, Gospod Ksirodakašayi Višnu je bio zadovoljan sa njima i tako se pojavio pred polubogovima. Transcendentalni sjaj Njegovog tela je zaslepio polubogove. Zbog toga u prvom trenutku nisu mogli videti ni jedan deo Njegovog tela. Međutim, kada je Brahma nakon nekog vremena ugledao Gospoda, počeo je zajedno sa Šivom upućivati Gospodu molitve.

Kada su Mu Šiva i Brahma tako uputili molitve, Svevišnji Gospod je bio zadovoljan. Tako je dao polubogovima prikladna uputstva. Svevišnji Gospod, koji je poznat kao Ajita, nepobediv, savetovao je polubogovima da predlože demonima sklapanje primirja, tako da nakon sklapanja primirja mogu zajedno bućkati okean mleka. Uže će biti najveća zmija poznata kao Vasuki, a štap za bućkanje planina Mandara. Tim bućkanjem će, između ostalog, proizvesti i otrov koji će popiti Šiva i zato je Gospod savetovao polubogovima da se ne plaše. Bućkanjem će biti stvoreno mnogo privlačnih stvari, ali Gospod je upozorio polubogove da ne budu opčinjeni takvim stvarima i da se ne ljute ako dođe do nekih uznemirenja. Nakon što je tako posavetovao polubogove, Gospod je nestao sa scene.

Sledeći uputstva Svevišnje Božanske Ličnosti, polubogovi su sklopili mir sa Bali Maharajom, kraljem demona i zatim se zajedno sa demonima uputili ka okeanu, noseći sa sobom planinu Mandaru. Zbog težine planine, polubogovi i demoni su se umorili, a neki od njih i umrli. Tada se Svevišnja Božanska Ličnost Višnu pojavio na leđima Svog nosioca Garude i Svojom milošću ih povratio u život.

Gospod je zatim podigao planinu jednom od Svojih ruku i stavio je na leđa Garude. Tako je Garuda preneo Gospoda, koji je seo na planinu, do mesta bućkanja i položio planinu u sredinu okeana. Gospod je potom zamolio Garudu da napusti to mesto, jer Vasuki nije mogao doći sve dok se Garuda tamo nalazio.

Nakon što su se složili da će zajedno deliti nektar kada bude stvoren bućkanjem, demoni i polubogovi su doveli Vasukija da bi ga upotreбили kao uže za bućkanje. Svevišnja Božanska Ličnost je vešto uredila da demoni uhvate zmiju kod usta, a polubogovi kod repa. Polubogovi i demoni su zatim počeli snažno povlačiti zmiju u oba pravca. Pošto je štap za bućkanje - planina Mandara bio jako težak i pošto je stajao u vodi bez ikakve potpore, potonuo je u okean, odnevši sa sobom odvažnost demona i polubogova. Svevišnja Božanska Ličnost se onda pojavila u obliku kornjače i stavila planinu Mandaru na Svoja leđa.

Bućkanje se zatim nastavilo sa velikom snagom. Kao rezultat bućkanja, bila je stvorena velika količina otrova. Ne videći nikog drugog ko ih može spasiti, prajapatiji su prišli Šivi i uputili mu molitve pune istine. Šiva se naziva Ašutoša, jer je jako zadovoljan ako je nekobhakta. Zato se odmah složio da popije sav otrov koji je bio stvoren bućkanjem. Šivina žena, boginja Durga, Bhavani, nije se ni najmanje uznemirila kada se Šiva složio da će popiti otrov, jer je znala Šivinu moć. Naprotiv, izrazila je svoje zadovoljstvo zbog tog dogovora.

Šiva je potom sakupio smrtonosni otrov, koji se nalazio svuda, stavio ga u svoj dlan i popio. Nakon što ga je popio, vrat mu je poplavio. Mala količina otrova je kapnula iz njegovog dlana na tlo i zbog toga u ovom svetu postoje otrovne zmijske, škorprije, otrovne biljke i druge otrovne stvari.

Nakon što je Šiva popio sav otrov, demoni i polubogovi su skupili hrabrost i ponovo počeli bućkati okean. Kao rezultat tog bućkanja, prvo je bila stvorena surabhi krava. Velike svete osobe su prihvatile tu kravu da bi od njenog mleka dobile prečišćeni maslac i prinеле maslac kao ponudu u velikim žrtvovanjima.

Nakon toga je bio stvoren konj Učaišrava, koga je uzeo Bali Maharaja. Zatim su se pojavili Airavata i drugi slonovi zajedno sa svojim ženkama, koji su mogli ići svuda, u svim pravcima. Potom je bio stvoren dragulj Kaustubha, koga je uzeo Gospod Višnu i stavio ga na Svoja prsa.

Nakon njega su se pojavile Apsare, najlepše žene u univerzumu, i cvet *parijata*. Onda se pojavila boginja sreće, Lakšmi. Polubogovi, veliki mudraci, Gandharve i ostali prisutni počeli su je obožavati sa velikim poštovanjem.

Boginja sreće nije mogla naći nikoga koga bi mogla prihvatiti za svog muža. Na kraju je za svog gospodara izabrala Gospoda Višnu, koji joj je dao večno mesto na Svojim prsima. Svi prisutni polubogovi i ljudi su bili jako zadovoljni sa ovom vezom Lakšmi i Narayane. Demoni su, međutim, postali jako utučeni, pošto ih je boginja sreće zanemarila. Potom je bila stvorena boginja pića, Varuni, i demoni su je prihvatili, po naredbi Gospoda Višnu.

Onda su sa obnovljenom snagom ponovo počeli bućkati okean. Ovog puta se pojavila delimična inkarnacija Gospoda Višnu po imenu Dhanvantari. Dhanvantari je bio veoma lep i nosio je vrč u

kome se nalazio nektar. Demoni su odmah oteli vrč iz njegove ruke i počeli bežati, a polubogovi su, jako mrzovoljni, uzeli utočište Višna. Nakon što su oteli vrč iz Dhanvantarijevih ruku, demoni su se počeli među sobom boriti.

Gospod Višnu je utešio polubogove, koji se zato nisu borili, već su ostali tihi. Dok su se demoni među sobom borili, Gospod se pojavio kao inkarnacija Mohini, najlepša žena u univerzumu.

Vepar (Varaha) Avatar

Rahuom na duhovnom nivou vlada *Varahadev*, inkarnacija Boga koja oslobađa svest živog bića od materijalnog uticaja. Uticaj Raha se u životu čoveka ispoljava pre svega u trajnoj materijalnoj prekrivenosti njegove svesti. Pod njegovim uticajem čovek gaji neostvarljive želje, teži visoko postavljenim materijalnim ciljevima, postaje neumeren i lako zanemaruje druge i njihovu dobrobit radi svoje koristi. Prekriva svest svim vrstama droga i uživanja i na taj način odvraća dušu od duhovnog puta.

Varahadeva je duhovni oblik Boga koji najbolje suzbija taj uticaj.

Varahadeva utelovljuje silu koja Zemlju neprestano vraća na svetlo duhovne svesti, prvenstveno kada ona utone u najdublju tamu neznanja. Na taj način obožavanje *Varahadeve* preobražava negativni potencijal planete Rahu u pozitivnu energiju. To je kod Raha naročito važno jer on sam po sebi podstiče materijalni razvitak osobe, ali najmanja cena za to je da ljudi postaju sve grublji i grublji.

Obožavanjem *Varahadeve* odgovarajućom *mantram* jača se i sam Rahu tako da se podstiču njegove osobine pa se istovremeno preobražava njegov materijalistički uticaj. Time on ne samo da gubi svoju moć prizivanja patnje, nego više ne odvlači svest osobe u smeru tupog materijalizma. Sledeća *mantra* služi za obožavanje *Varahadeve* i treba je recitovati svakodnevno.

Najbolje je ponoviti je rano ujutro 108 puta:
om namo bhagavate varahadevaja

Osim toga možete obožavati *Varahadevinu jantru* ili figuru uz recitovanjem *mantr*.

Simbolika

Evolucija potpuno odvodi dušu od jako palog animalnog stanja, iz vodenog zatvora, do vepra koji važi za najnižu među životinjama. Vepar živi na tlu majke Zemlje uživajući na suncu i dišući svež vazduh. *Varahadeva* utelovljuje silu koja Zemlju neprestano vraća na svetlo duhovne svesti, prvenstveno kad ona utone u najdublju tamu neznanja.

Priča iz *Purana*

Inkarnacija u obliku vepra je imala za cilj da izvadi Zemlju iz Plutonovog kraljevstva prljave materije. Vaditi nešto sa nečistog mesta posao je vepra, a svemoćni Bog pokazao je takav čudesan oblik asurama koje su bile sakrile Zemlju na jedno takvo nečisto mesto. Za Božansku Ličnost ništa nije nemoguće. Mada je Gospod igrao ulogu vepra, uvek je transcendentalan.

Sinovi Brame - Sanaka, Sanandana, Sanatana i Sanatkumara - posetili su prebivalište Narajane. Kod sedme kapije, stražari na kapiji po imenu Đaja i Viđaja su ih zaustavili iako su imali pravo prolaza jer su trebali da sretnu Gospoda. Pobesnevši, mudraci su prokleli vratare da se rode u materijalnom svetu. Gospod se pojavio i odobrio prokletstvo ali pošto su se odmah pokajali

prokletstvo je bilo modifikovano tako da se rode samo tri puta kao demoni kako bi bili ubijeni od ruke tri Božja Avatara nakon čega će se ponovo vratiti u Božje carstvo.

Đaja i Viđaja su se tako pojavili u ovom svetu kao Hiranya-aksha (Zlatooki) i Hiranya-kašipu (Zlatne odeće) tokom perioda Varahe i Nrisimha Avatara uzastopno; Ravana i Kumbakarna za vreme perioda Rame Avatara i kao Šišupala i Dantavakra za vreme perioda Krišna Avatara, kada ih je sam Gospod ubio pojavivši se u vidu raznih Avatara nakon čega su dobili oslobođenje.

U prvom slučaju su se rodili u porodici mudraca Kašjape i njegove žene Thithi. Veruje se da je buduće potomstvo određeno u trenutku začeća. Tako su rođeni sa demonskim mentalitetom jer ih je bračni par začeo u nepovoljnom trenutku. Dva demona su razvila neprijateljski stav prema Gospodu Višnuu i dok je mudrac Narada recitovao prognozu sledećeg Avatara Narasimhe, oni su se zavetovali da će sakriti zemlju ispod Patale kako bi sprečili pojavu Avatara na zemlji. Krenuli su da osvajaju polubogove svojim novim moćima i takođe su uznemiravali velike duše.

Polubogovi su se tada obratili Gospodu Višnuu koji je zaštitnik i utočište univerzuma. On ih je ohrabrio da će učiniti ono što je potrebno. Brama je meditirao na Gospoda kada se On odjednom pojavio iz njegove nozdrve u vidu malog vepra. Čak je i sam Brama bio u čudu videvši kako je mali vepar počeo da se uvećava i raste sve do veličine velike planine pri tom stvarajući gromoglasnu riku koja je odjekivala univerzumom. Zatim se izvio u vazduh i zaronio duboko u okean dostigavši Patalu gde su majku zemlju, Bumi Devi, sakrili demoni. Rovareći svojim kljovama vepar je podigao Bumi Devi držeći je bezbedno na svojoj kljovi.

Hiranjakša je u jednom trenutku osetio potrebu da se bori protiv nekoga i kada je naišao na Varunu, Varuna mu je rekao da se ne oseća podesnim za borbu i sugerisao je da potraži Gospoda Višna koji je jedini u stanju da se suprotstavi demonu. Od mudraca Narade je Hiranjakša čuo da je Gospod Višnu poprimio oblik vepra da bi izbavio majku zemlju sa dna okeana. Odmah nakon toga je pojurio da sretne vepra i odmah je počeo da ga obasipa uvredama.

Međutim vepar, koji je tolerisao svu muku držeći zemlju na svojoj kljovi, nije obaraćao pažnju na sve to. Veruje se da se ovaj Avatara pojavio za vreme potopa na kraju Padma kalpe. U nameri da spase svoje poklonike Gospod nije oklevao da poprimi najniže od svih oblika kao i sam oblik vepra. Istom kljovom na kojoj je nežno nosio majku zemlju kasnije je rasporio velikog demona.

Čovek-Lav (Narasimha) Avatar

Marsom na duhovnom nivou vlada Šri*Narasimhadeva*. *Nara* znači čovek, a *simha* Lav, dok deva označava oblik Boga. *Nrisimhadeva* je utelovljenje Boga u obliku čoveka Lava u kojoj je pokazao Svoj božanski bes. Démonski kralj Hiranjakašipu je na vrhuncu svoje moći hteo da ubije svog malog sina Prahladu jer nije želeo da ga sledi i postane veliki političar i kralj. Prahlada je svom ocu pokušao da objasni da bez obzira na svu svoju moć zavisi od Boga i da će jednoga dana biti prisiljen da napusti svoje kraljevstvo i svoju vladavinu. Te su reči toliko razbesnile naprasitog oca da je na različite načine pokušavao da ubije svoga sina. Šri*Nrisimhadeva* se pojavio iz stuba kako bi zaštitio svoga posvećenika. Zato Šri *Nrisimhadeva* utelovljuje zaštitnu funkciju Boga koji pomaže svakom živom biću koje mu se obrati u nevolji.

Mahatma Gandhi je često pripovedao priču o Prahladi i *Nrisimhadevi* te je Prahladu smatrao uzorom svog pokreta nenasilnog otpora jer je on pred napadima svoga oca ostajao ravnodušan i jednostavno je meditirao i molio se Bogu. Bio je savršeno svestan da je besmrtna duša i da ne može biti ubijen ukoliko ga Bog štiti.

Šri *Nrisimhadeva* se pojavio da bi potvrdio to čvrsto poverenje svoga posvećenika. I u nedavnoj

prošlosti postoje hiljade izveštaja iz celog sveta prema kojima su ljudi koji su se u opasnim situacijama obratili Bogu za zaštitu videli duhovni oblik Šri *Nrisimhadeve* pa su na čudnovat način bili spašeni. Zato Vede preporučuju da se u takvim situacijama priziva ime Šri *Nrisimhadeve* ili izgovara njegova mantra. I kod loših snova ili napada suptilnih bića i duhova samo ime i mantra, kao i prisećanje na Šri *Nrisimhadevu*, veoma su moćna zaštita.

Njegova *mantra* glasi:

om namo bhagavate narasimhaja

Ako Šri *Nrisimhadevu* obožavamo ovom *mantram*, dobijamo zaštitu u svim životnim situacijama. Ovu praksu treba obavljati svakodnevno, pri čemu se mantra recituje rano ujutro 108 puta. To takođe preobražava energiju negativnog Marsa u pozitivnu pa se preporučuje za ljude kojima je Mars funkcionalno negativna planeta i zadaje ozbiljne napade. To važi za mnoge ljude koji češće postaju žrtve nesreće, obolevaju od tumora ili su izloženi drugim vrstama opasnih napada. Obožavanje i recitovanje mantre naročito je delotvorno utorkom budući da je energija Marsa na taj dan naročito prisutna. Osim toga možete obožavati *Nrsimhadevinu* jantru ili figuru uz recitovanje *mantre*.

Simbolika

Čini krunu carstva životinja; lav je car životinja. Mešovita ličnost *Narasimhe* ukazuje na zver u čoveku. On je došao samo sa jednom namerom a to je da ubije. Ovde je osoba koja nastoji da nadiđe zver u sebi ali je još uvek gruba u svojoj nasilnoj prirodi pa je karakteriše destruktivan duh.

Priča iz Purana

Sledeći uputstva Prahlada Maharadže, sinovi demona su postali privrženi Gospodu Višnuu, Svevišnjoj Božanskoj Ličnosti. Kada je ta privrženost postala očita, njihovi učitelji Sanda i Amarka su se jako uplašili da će njihova devocija prema Gospodu sve više i više rasti. U bespomoćnom stanju su prišli Hiranyakašipuu i detaljno mu opisali posledice Prahladinog propovedanja. Kada je to čuo, Hiranyakašipu je odlučio da ubije svog sina Prahladu.

Bio je toliko besan da je Prahlada Maharadža pao do njegovih stopala i rekao mnogo toga samo da bi ga umirio, ali nije mogao zadovoljiti svog demonskog oca. Kao tipični demon, Hiranyakašipu je počeo da proglašava sebe većim od Svevišnje Božanske Ličnosti, ali ga je Prahlada Maharadža izazvao rekavši da Hiranyakašipu nije Bog. Počeo je slaviti Svevišnju Božansku Ličnost, izjavljujući da je Bog sveprožimajući, da je sve pod Njegovom upravom i da niko nije jednak ili veći od Njega. Tako je zamolio svog oca da se preda svemoćnom Svevišnjem Gospodu.

Što je više Prahlada Maharadža slavio Svevišnju Božansku Ličnost, to više je u demonu rastao bes. Hiranyakašipu je upitao svog sina vaišnavu da li je Bog prisutan u stubovima palate i Prahlada Maharadža je odmah prihvatio da je Gospod, pošto je prisutan svuda, prisutan i u stubovima palate. Kada je Hiranyakašipu čuo filozofiju od svog malog sina, ismejao je dečakovu izjavu kao govor deteta i snažno udario pesnicom o stub.

Čim je udario o stub, začuo se zaglušujući zvuk. U početku, kralj demona Hiranyakašipu nije mogao videti ništa osim stuba, ali da bi potkrepio Prahladinu izjavu, Gospod je izišao iz stuba u Svojoj čudesnoj inkarnaciji kao *Narasimha*, polu-lav polu-čovek. Hiranyakašipu je odmah mogao shvatiti da se Gospodov čudesni oblik sigurno pojavio da bi ga ubio i tako se pripremio da se bori sa oblikom polu-lava polu-čoveka.

Zabavljajući se, Gospod se borio sa demonom neko vreme, a uveče, na prelazu dana u noć, Gospod je uhvatio demona, stavivši ga na Svoje krilo i ubio ga rastrgavši njegov trbuh Svojim noktima. Gospod nije ubio samo Hiranyakašipua, kralja demona, već i mnogo njegovih sledbenika. Kada više nije bilo nikoga da se bori, Gospod je, ričući u gnevu, seo na Hiranyakašipuoov presto.

Iz privrženosti prema Prahlada Maharadži, Gospod *Nrsimhadeva* je Svojom rukom dodirnuo

Prahladinu glavu. Pošto ga je Gospod lično dodirnuo, Prahlada Maharaja je odmah dostigaobrahma gjanu, duhovno znanje. Tako je uputio svoje molitve Gospodu u zanosu devocije, potpuno svestan duhovnog znanja.

Pouke koje je u svojim molitvama izneo Prahlada-Maharaja su sledeće.

Nakon što je ubio Hiranyakašipua, Gospod je i dalje bio jako ljut i polubogovi predvođeni Brahmom Ga nisu mogli umiriti. Čak se ni majka Lakšmi, boginja sreće, večna pratilja Narayane, nije usudila da priđe Nrsimhadevi. Tada je Brahma zamolio Prahlada Maharaja da priđe Gospodu i stiša Gospodov gnev.

Uveren u ljubav svog gospodara, Gospoda Nrsimhadeve, Prahlada Maharaja se nije ni najmanje plašio. Veoma ozbiljno je prišao Gospodovim lotosovim stopalima i odao Mu svoje ponizno poštovanje.

Pouke koje je u svojim molitvama izneo Prahlada-Maharadža su sledeće:

„Ne ponosim se time što mogu upućivati molitve Svevišnjoj Božanskoj Ličnosti. Jednostavno uzimam utočište Gospodove milosti, jer bez devocije niko ne može zadovoljiti Gospoda. Osoba ne može zadovoljiti Svevišnju Božansku Ličnost samo svojim visokim rođenjem ili velikim obiljem, učenošću, strogostima, pokorama ili mističnom moći. Oni nikada ne pružaju zadovoljstvo Svevišnjem Gospodu, jer Gospoda može zadovoljiti samo čisto predano služenje.”

“Abhakta, čak i ako je brahmana koji poseduje dvanaest brahmanskih odlika ne može biti veoma drag Gospodu, ali Gospod će prihvatiti molitve Svog bhakte, čak i ako se bhaktarodio u porodici psojedaca. Gospodu nisu potrebne ničije molitve, ali ako bhakta uputi Gospodu svoje molitve, bhakta će od toga imati veliku dobrobit. Osobe u neznanju rođene u niskim porodicama stoga mogu iskreno iz srca uputiti svoje molitve Gospodu i Gospod će ih prihvatiti. Čim uputimo svoje molitve Gospodu, odmah se utemeljujemo na nivou Brahmana.”

Gospod Nrsimhadeva se pojavio za dobrobit čitavog ljudskog društva, a ne samo za Prahladinu ličnu dobrobit. Zastrašujući oblik Gospoda Nrsimhadeve može abhakti izgledati veoma strašno, ali Gospod je prema bhakti uvek nežan, kao i u Svojim drugim oblicima. Uslovljeni život u materijalnom svetu je u stvari izuzetno zastrašujući; bhakta se ne plaši ničeg drugog. Strah u materijalnom postojanju je posledica lažnog ja. Zato je krajnji cilj života za svako živo biće da dostigne položaj sluge Gospodovog sluge.

Patuljak (Vamana) Avatar

Jupiterom na duhovnom nivou vlada *Vamanadeva*, inkarnacija Boga koja poseduje neodoljivu privlačnost i lepotu. Inkarnacija se pojavila kao mali dečak brahmana koji je zračio tako neverovatnom lepotom da je mogao bilo koga da zamoli za bilo šta i to dobije. Kada su jednog dana tamne sile univerzuma preuzele vlast izvedeći veliku žrtvenu ceremoniju za učvršćivanje njihove moći, najednom se pojavio Vamanadeva i privukao pažnju svih prisutnih kraljeva, ratnika i sveštenika. Kralj Bali bio je toliko zadivljen *Vamanadevinom* pojavom da mu je obećao da će da ispuni jednu želju. Vamanadeva je poželeo samo tri koraka zemlje koje mu je kralj dao ne obazirući se na upozorenje svog glavnog sveštenika, koji je prozreo *Vamanadevino* lukavstvo. Uto je *Vamanadeva* poprimio važan oblik

koji je u dva koraka prešao ceo svemir uzduž i popreko. U isto vreme *Vamanadeva* je kralju dao najveće duhovne blagoslove. Planeta Jupiter predstavlja rast u životu i Božju milost koja nam je ukazana, tako da *Vamanadeva* utelovljuje i prvi i drugi vid. Za jačanje slabog Jupitera u horoskopu ili preobražaj energija funkcionalno negativnog Jupitera u pozitivne treba svakodnevno praktikovati recitovanje *Vamanadevine mantr*e 108 puta i tako obožavati Boga u njegovoj inkarnaciji *Vamanadeve*. Obožavanje je naročito delotvorno jer jak Jupiter ima pozitivno delovanje

koje izjednačava mnoge druge negativne aspekte i napade u horoskopu. Zato se obožavanje i recitovanje *Vamanadevine mantr*e preporučuje pre svega onima kojima je Jupiter vladar neke teške kuće.

Vamanadeva se obožava sledećom mantrom:
om namo bhagavate vamanadevaja

Budući da je napadnut ili negativan Jupiter odgovoran za mnoge probleme u životu osobe, kao na primer rak, oštećenja jetre ili kukova, šećernu bolest, neplodnost i slično, recitovanje mantr,e, pogotovo četvrtkom, od velike je pomoći mnogim ljudima. Osim toga možete obožavati *Vamanadevinu* jantru ili figuru uz recitovanje mantr,e.

Simbolika

Ukazuje na to da je animalna priroda sada potpuno nestala i da je osoba kompletno ljudsko biće ali dosta ograničeno. On je patuljak. Njegove moći su vrlo ograničene. Ograničen je u tolikoj meri da je pošao kralju da ga zamoli za tri koraka zemlje. Poprimajući kosmički oblik *Vamana* pokazuje da je isti čovek u stanju da nadide sva ograničenja i ostvari samospoznaju.

Priča iz *Purana*

Gospod *Vamanadeva* se pojavio u ovom svetu iz materice *Aditi*, potpuno naoružan diskom, školjkom, topuzom i lotosom. Bio je obučen u žutu odeću, a Njegova put je bila tamna. Gospod *Višnu* se pojavio u povoljnom trenutku na *Šravan*advadaši kada se pojavila zvezda *Abidit*. U to vreme, svi polubogovi, krave i brahmane, pa čak i godišnja doba, u sva tri sveta (u višem planetarnom sistemu, međuplanetarnom prostoru i na Zemlji), bili su srećni zbog pojave Boga. Zato se taj povoljan dan naziva *Viđaja*. Kada se Svevišnji Gospod, koji ima *sac'-cid-ananda* telo, pojavio kao sin *Kašjape* i *Aditi*, oba Njegova roditelja su bila zadivljena.

Nakon što se pojavio, Gospod je poprimio oblik patuljka (*Vamane*). Svi veliki mudraci su izrazili svoju radost i na čelu sa *Kašjapa* Munijem izvršili ceremoniju povodom rođenja Gospoda *Vamanadeve*. Za vreme ceremonije davanja svetog konca Gospodu *Vamanadevi*, Gospodu su odali poštovanje bog *Sunca*, *Brihaspati*, boginja koja predsedava planetom Zemljom, božanstvo rajskih planeta, Njegova majka, *Brama*, *Kuvera*, sedam rišija i drugi.

Gospod *Vamanadeva* je onda posetio žrtvenu arenu severno od reke *Narmade*, na polju poznatom kao *Brigukača*, na kome su brahmane iz *Bhrgu* dinastije vršili jagje. Noseći pojas napravljen od munđa slame i sveti konac, obučen u odeću od jelenske kože i držeći u rukama *dandu*, *suncobran* i sud za vodu (*kamandalu*), Gospod *Vamanadeva* se pojavio u žrtvenoj areni *Maharadha* *Balija*.

Ušavši u arenu, Gospod je Svojim transcendentalno blistavim prisustvom umanjio moć svih sveštenika, koji su ustali sa svojih mesta i uputili Mu molitve. Čak i *Šiva* prihvata na svoju glavu vodu *Gange* koja je potekla iz palca Gospoda *Vamanadeve*. Zato je *Bali Maharadža*, nakon što je oprao Gospodova stopala, odmah poprskao svoju glavu tom vodom i osetio da su se i on i njegovi preci time proslavili. *Bali Maharadža* je onda srdačno pozdravio Gospoda *Vamanadevu*, raspitavši se o Njegovom dobru, i zamolio Ga da zatraži od njega sve što želi, novac, dragulje ili nešto treće.

Kada je *Bali Maharadža*, smatrajući *Vamanadevu* sinom brahmane, rekao Gospodu da zatraži od njega sve što želi, Gospod *Vamanadeva* je počeo slaviti *Hiranjakašipua* i *Hiranjakšu* zbog njihovih junačkih delatnosti. Pošto je tako veličao porodicu u kojoj se rodio *Bali Maharadža*, zamolio je kralja da Mu da tri koraka zemlje. *Bali Maharaja* je na to pristao, pošto je molba bila beznačajna, ali *Šukračarja* mu je zabranio da pokloni tu zemlju, shvativši da je *Vamanadeva* *Višnu*, prijatelj polubogova.

Šukračarja je savetovao *Bali Maharadži* da povuče svoje obećanje, objasnivši da osoba može prekršiti obećanje kada želi nekoga da potčini, kada se šali, kada je u opasnosti, kada deluje za

dobrobit drugih itd. Ovom filozofijom pokušao je da uveri Bali Maharadžu da ne treba dati zemlju Gospodu Vamanadevi.

Nakon što je saslušao Šukračarjin poučan savet, Bali Maharadža se zamislio. Pošto je dužnost porodičnog čoveka da sledi principe religije, ekonomskog razvitka i zadovoljavanja čula, Bali Maharadža je smatrao nepriličnim da prekrši obećanje dato brahmačariju. Lagati ili ne ispuniti obećanje dato brahmačariju nije nikada dobro, jer je laganje najgrešnija delatnost. Svako se treba plašiti grešnih posledica laganja, jer grešni lažljivac predstavlja nepodnošljiv teret za majku Zemlju.

Širenje kraljevstva ili carstva je privremeno; ako ljudi od toga nemaju dobrobit, takvo širenje nema vrednosti. Ranije su svi veliki kraljevi i carevi širili svoja kraljevstva u nameri da pruže ljudima dobrobit. Vršeci takve delatnosti za dobrobit javnosti, istaknuti ljudi su ponekad žrtvovali čak i svoje živote. Rečeno je da onaj ko vrši slavna dela uvek živi i nikada ne umire. Zato slava treba biti cilj života. Čak i ako radi dobrog ugleda postanemo siromašni, ništa time ne gubimo. „Čak i ako je taj brahmačari, Vamanadeva, sam Gospod Višnu," Bali Maharadža je pomislio, „ako prihvati moju milostinju i onda me zarobi, neću Mu zavideti." Razmislivši o svemu tome, Bali Maharadža je na kraju dao u milostinju sve što je posedovao.

Gospod *Vamanadeva* se zatim odmah ekspandirao u kosmičko telo. Milošću Gospoda Vamanadeve, Bali Maharadža je mogao videti da je Gospod sveprožimajući i da sve počiva u Njegovom telu. Bali Maharadža je mogao videti Gospoda Vamanadevu kao vrhovnog Višna obučenog u žutu odeću, sa šlemom, znakom Šrivatsa, Kaustuba draguljem, vencem cveća i nakitom koji je ukrašavao čitavo Njegovo telo. Gospod je postepeno prekrrio čitavu površinu sveta i, ekspandirajući Svoje telo, prekrrio čitavo nebo. Rukama je prekrrio sve pravce, a sa Svojim drugim korakom čitav viši planetarni sistem. Tako nije ostalo mesta za Njegov treći korak.

Kada je zakoračio po drugi put, Svevišnji Gospod je Svojim stopalom dosegao najvišu planetu u univerzumu [Brahmaloku], umanjivši njenu lepotu sjajem nokata na Svojim stopalima. Tada je Brahma, u pratnji velikih mudraca kao što je Marići i preovladavajućih polubogova svih viših planeta, obožavao Gospoda i uputio Mu ponizne molitve. Brahma i njegovi pratioci su oprali Gospodova stopala i obožavali Ga sa svom parafernalijom, a Rikšarađa [Đambavan] je duvao u svoj rog, oglašavajući Gospodove slave. Kada je Bali Maharadža izgubio sve što je posedovao, demoni su se jako naljutili. Ne obazirući se na upozorenje Bali Maharadže, uzeli su svoje oružje da bi napali Gospoda Višna, ali su ih večni pratioci Gospoda Višna porazili.

Tako su svi demoni, po naredbi Bali Maharadže, otišli na niže planete univerzuma. Shvativši nameru Gospoda Višna, Višnuov nosilac Garuda je odmah svezao Bali Maharadžu konopcima Varune. Kada je Bali Maharadža tako bio stavljen u bespomoćan položaj, Gospod Višnu je od njega zatražio mesto za Svoj treći korak. Kada Bali Maharadža nije mogao da ispuni svoje obećanje, Gospod Višnu mu je, ceneći njegovu odlučnost i poštenje, dodelio planetu Sitalu, koja je bolja od rajskih planeta.

Bali Maharadža je bio izuzetno istinoljubiv. Pošto nije mogao održati svoje obećanje obuzeo ga je veliki strah, jer je znao da onaj ko odstupa od istinoljubivosti postaje beznačajan u očima društva. Uzvišena osoba može ispaštati posledice paklenog života, ali se jako plaši klevete da je odstupila od istine. Bali Maharadža je sa velikim zadovoljstvom prihvatio kaznu koju mu je dodelila Svevišnja Božanska Ličnost. U dinastiji Bali Maharadže bilo je mnogo asura koji su zbog svog neprijateljstva prema Višnuu dostigli više odredište nego brojni mistični jogiji.

Bali Maharadža se posebno setio odlučnosti Prahlada Maharadže u predanom služenju. Razmislivši o svemu tome, odlučio je da da svoju glavu u milostinju, kao mesto za Višnuov treći korak. Bali Maharadža je takođe pomislio da se velike ličnosti odriču odnosa sa svojom porodicom i svojih materijalnih poseda da bi zadovoljile Svevišnju Božansku Ličnost. Ponekad da bi zadovoljile Gospoda žrtvuju čak i svoje živote, samo da bi postali Njegovi lični slugе. Tako je Bali Maharadža, sledeći stope prethodnih ačarya i bhakta, smatrao sebe srećnim.

Dok je Bali Maharadža, svezan užadima Varune, upućivao Gospodu molitve, tamo se pojavio

njegov deda Prahlada Maharadža, koji je opisao kako je Svevišnja Božanska Ličnost izbacila Bali Maharadžu, lukavo mu oduzevši sve što ima. U prisustvu Prahlada Maharadže, Brahma i Balijeva žena Vindjavali su opisali nadmoć Svevišnjeg Gospoda. Pošto je Bali Maharadža dao Gospodu sve, molili su Gospoda da ga oslobodi.

Gospod je onda opisao kako obilje u rukama abhakte predstavlja opasnost, dok u rukama bhakte predstavlja Gospodov blagoslov. Zatim je, zadovoljan sa Bali Maharadžom, obećao da će Svojim diskom štititi Bali Maharadžu i ostati sa njim.

Rama sa sekirom (Parašurama) Avatar

Venerom na duhovnom nivou vlada *Parašurama*, inkarnacija Boga koja stoji u vezi sa materijalnim željama živog bića. Dok Venera podstiče materijalne želje jer utelovljuje lepotu, bogatstvo, omiljenost i svetovnu ljubav, *Parašurama* poseduje duhovnu snagu da uhvati materijalne želje u korenu te ih iščupa iz srca uslovljenih duša. Time ne nastaje stanje bez želja, već se otvara prostor duhovnim željama duše koja čezne za Bogom i njegovim društvom. Tek tada razvijamo pravu funkciju Venere, naime čistu ljubav. Parašurama je moćni ratnik čija se energija ispoljava uvek kada je Zemlja preopterećena vojnim silama, vojskama i ponosnim nadmenim vladarima. To je ista ona sila koja je okončala doba monarhija zamenivši ih demokratijom. Mantra Parašurama-deve jača planetu Veneru ukoliko je pozitivna ili pretvara

njenu negativnu energiju ako je vladar neke teške kuće.

Parašurama se obožava sledećom manтром:
om namo bhagavate parašuramaja

Mantru takođe treba recitovati svakodnevno rano ujutro 108 puta, dok je obožavanje naročito delotvorno petkom jer je tada energija Venere najprisutnija. Osim toga možete obožavati Parašuraminu jantru ili figuru uz recitovanje mantre.

Simbolika

Parašurama Avatar je moćni ratnik čija se energija ispoljava uvek kada je Zemlja preopterećena vojnim silama, vojskama i ponosnim nadmenim vladarima. To je ista ona sila koja je okončala doba monarhija zamenivši ih demokratijom. Kod *Avatara Parašurame* imamo ljudsko biće. Sada je animalno u čoveku potpuno u senci dok je čovečansko preovladalo. Iz života *Parašurame* možemo da naučimo tri lekcije:

- 1) *da naučimo kako da potpuno ovladamo svojom animalnom prirodom*
- 2) *da naučimo da kao ljudska bića postanemo tolerantni i trpeljivi i da se iskupimo za sopstvene grehe koje smo počinili svesno ili nesvesno*
- 3) *da pronađemo verodostojnog učitelja i da uz njegovu pomoć uništimo svako zlo u nama koje stoji na putu*

Priča iz Purana

Iz materice Urvasi se rodilo šest sinova po imenu Aju, Šrutaju, Satjaju, Raja, Đaja i Vidaja. Šrutajin sin se zvao Vasuman, Satjajin sin Šrutandaja, Rajin sin Eka, Đajin sin Amita, a Vidajin sin Bhima. Bhimin sin se zvao Kanćana, Kanćanin sin Hotraka, a Hotrakin sin Đahnu, koji je bio slavan jer je popio svu vodu Gange u jednom gutljaju. Đahnuovi potomci su bili Puru, Balaka, Adaka i Kuša. Kušini sinovi su bili Kušambu, Tanaja, Vasu i Kušanabha. Kušanabhin sin Gadhi je imao kćer po imenu Satjavati, koja se udala za Rićika Munija nakon što je muni dao vredan miraz. Iz njene

materice se rodio Đamadagni. Đamadagnijev sin je bio Rama ili Parašurama.

Kada je Đamadagnijeva žena Renuka otišla na Gangu po vodu i videla kralja Gandharva kako uživa u društvu Apsara, bila je očarana i malo je poželeva da se sa njim zabavlja. Zbog ove grešne želje, muž ju je kaznio. Parašurama je ubio svoju majku i braću, koji su kasnije zahvaljujući Đamadagnijevim strogostima bili oživiljeni.

Međutim, sećajući se smrti svog oca, Kartavirjarđunini sinovi su želeli da se osvete Gospodu Parašurami i zato su kada je Parašurama napustio ašramu, ubili Đamadagnija, koji je meditirao na Svevišnju Božansku Ličnost.

Kada se *Parašurama* vratio u ašramu i video da je njegov otac ubijen, bio je jako ožalošćen. Zamolvši svoju braću da se pobrinu za mrtvo telo, otišao je u nameri da ubije sve kšatrije na površini sveta. Uzevši svoju sekiru otišao je u Kartavirjarđuninu prestonicu Mahismati-pura i ubio sve njegove sinove, od čije je krvi potekla velika reka.

Međutim, Parašurama nije bio zadovoljan samo sa ubijanjem Kartavirjarđuninih sinova; kasnije, kada su kšatrije postali uznemirenje, ubio je kšatrije dvadeset jedan put, tako da na površini Zemlje više nije bilo kšatriya. Potom je spojio glavu svog oca sa njegovim mrtvim telom i izvršio razna žrtvovanja da bi zadovoljio Svevišnjeg Gospoda. Tako je Đamadagni ponovo oživeo u svom telu i kasnije bio uzdignut na viši planetarni sistem poznat kao Saptarši-mandala. Đamadagnijev sin Parašurama još uvek živi u Mahendra-parvati. U sledećoj manvantari, Parašurama će postati propovednik vedskog znanja.

Ramačandra (Rama) Avatar

Suncem na duhovnom nivou vlada Šri *Rama*, inkarnacija Boga koja je živeći na Zemlji pre više eona razotkrila božansku slavu. Njegova dela i pustolovine zapisani su u slavnom indijskom epu *Ramajani* i hiljadama godina oduševljavaju ljude, i to ne samo u Indiji. U Indiji je slavan ne samo Šri Rama lično, već i njegov verni sluga i pratilac polubog Hanuman koji se na Zemlji pojavio kao majmun kako bi pomagao *Rami* u njegovim pustolovinama. *Rama* se rodio kao kraljević u dinastiji Sunca, u tradiciji vedskih kraljeva koja potiče od Vivasvana, Boga Sunca. Zato je *Rama* vladar Sunca. Ako obožavamo *Ramu* odgovarajućom mantrom, jačamo Sunce u svom horoskopu, istovremeno snažeći duhovnu svest i duhovnu percepciju. Inkarnacija *Rame* razotkriva božansku slavu i uzor idealnog kralja koji voli svoj narod te

radi istine i vernosti podnosi najveće nevolje. Nakon što je njegovu ženu Situ oteo grozni demon Ravana, *Rama* je uz pomoć svoje vojske majmuna oslobodio Zemlju ovog despota koji se nije libio nikakvog zla.

Šri Ramu obožavamo sledećom mantrom:

om namo bhagavate ramačandraja

Ako glasno ili u umu recitujete ovu mantru 108 puta svakog jutra nakon ustajanja sa molitvom da svest oslobodite negativnih uticaja koje uzrokuje Sunce u horoskopu, nakon kratkog vremena osetićete pročišćavajući učinak i određeno olakšanje. Na taj način jačate funkcionalno pozitivno Sunce, ali čak i ako je ono funkcionalno negativna planeta, njegovu energiju možete preobraziti u pozitivnu budući da se *Rama* nalazi na duhovnom nivou, sa druge strane dualnosti pozitivnog i negativnog. Osim toga možete obožavati Raminu jantru ili figuru Rame, uz to recitujući mantru.

Simbolika

Rama Avatar je ubio mnoge Demone vođen instrukcijom svog učitelja Višvमितre. Milošću učitelja, *Rama* je živeo život vrline: istinoljubivost, ljubav, samilost i čistota. Slično tome, mi treba da služimo učitelja sa ljubavlju, ozbiljnošću i poštovanjem da bi dostigli oslobođenje u spoznaji Boga.

Priča iz *Purana*

Sin Maharadža Katvange se zvao Dirghabahu, a njegov sin Raghu. Raghuov sin je bio Ađa, Ađin sin Dašaratha, a Dašarathin sin Gospod Ramaćandra, Svevišnja Božanska Ličnost. Kada je Gospod sišao u ovaj svet u Svojoj potpunoj četvorostrukoj ekspanziji - kao Gospod Ramaćandra, Lakšmana, Bharata i Šatrughna - veliki mudraci poput Valmikija, koji su posedovali znanje o Apsolutnoj Istini, opisali su Njegove transcendentalne zabave. Gospodin Ramaćandra je otišao sa Višvमितrom i ubio Rakšase poput Marićija. Nakon što je slomio snažni luk poznat kao Haradhanu, Gospod je oženio majku Situ i umanjio ugled Parašurame. Da bi poslušao naredbu Svog oca, otišao je u šumu u društvu Lakšmane i Site i tamo odsekao nos Šurpanakhi i ubio Ravanine pratiocice, predvođene Kharom i Dusanom.

Otimanje Sitadevi je bilo početak nesreće za demona Ravanu. Kada je Marići poprimio oblik zlatnog jelena Gospod Ramaćandra je otišao da donese jelena da bi zadovoljio Sitadevi. U međuvremenu, iskoristivši Gospodovo odsustvo, Ravana je oteo Situ. Kada je Sitadevi bila oteta, Gospod Ramaćandra ju je zajedno sa Lakšmanom tražio po šumi. U Svojoj potrazi su naišli na Đatajua. Gospod je onda ubio demona Kabandhu i komandanta Valija i sklopio prijateljstvo sa Sugrivom.

Nakon što je organizovao vojne snage majmuna i otišao sa njima na obalu okeana, očekivao je dolazak Samudre, otelovljenog okeana, ali kada Samudra nije došao, Gospodin - njegov gospodar - se naljutio. Samudra je onda žurno prišao Gospodu i predao Mu se, želeći da Mu pomogne na svaki način. Gospod je potom premostio okean i uz pomoć Vibhisane, koji Mu je dao savet, napao Ravaninu prestonicu, Lanku.

Pre toga, Gospodov večni sluga Hanuman je zapalio Lanku, a sada su vojne snage Gospoda Ramaćandre uz pomoć Lakšmane pobile sve vojnike Rakšase. Gospod Ramaćandra je zatim lično ubio Ravanu. Mandodari i ostale žene su jadikovale za Ravanom, a Vibhišana je po naredbi Gospoda Ramaćandre izvršio pogrebne ceremonije za sve poginule članove porodice.

Gospod Ramaćandra je onda predao Vibhišani vlast nad Lankom i podario mu dug život. Gospod je izbavio Sitadevi iz šume Ašoka i odveo je u letelici od cveća u Svoju prestonicu Ajodju, u kojoj Ga je dočekaio Njegov brat Bharata. Kada je Gospod Ramaćandra ušao u Ajodju, Bharata je doneo Njegove drvene papuče, Vibhišana i Sugriva su držali ćamaru i lepezu, Hanuman je nosio suncobran, Šatrugna je nosio Gospodov luk i dva tobolca, a Sitadevi je nosila vrč sa vodom sa svetih mesta. Angada je nosio mač, a Đambavan (Rikšarađa) je nosio štit. Nakon što je Gospod Ramaćandra zajedno sa Gospodom Lakšmanom i majkom Sitadevi susreo sve Svoje rođake, veliki mudrac Vasišta Ga je ustoličio kao kralja.

Gospod Ramaćandra, Svevišnja Božanska Ličnost, izvršio je razna žrtvovanja kojima se obožava On sam i na kraju tih žrtvovanja dao zemlju hota, adhvaryu, udgata i brahmasveštenicima. Gospod je dao sveštenicima istočnu, zapadnu, severnu i južnu stranu Svog kraljevstva, a preostalu zemlju je dao ačarji.

Videvši veru Gospoda Ramaćandre u brahmane i Njegovu privrženost Svojim slugama, svibrahmane su uputili Gospodu molitve i vratili Mu sve što su uzeli od Njega. Smatrali su da je prosvetljenje koje im je dao Gospod u srcu dovoljna nagrada. Gospod Ramaćandra se nakon toga preobukao u običnog čoveka i počeo lutati prestonicom da bi saznao kakvo mišljenje imaju građani o Njemu.

Jedne noći je slučajno čuo muškarca kako razgovara sa svojom ženom koja je otišla u kuću drugog muškarca. Grdeći svoju ženu, čovek je sumnjičavo govorio o karakteru Sitadevi. Gospod se odmah vratio kući i plašeći se takvih glasina, površno odlučio da napusti društvo Sitadevi. Tako je

Sitadevi, koja je bila trudna, proterao u ašramu Valmiki Munija, u kojoj je rodila sinove blizance po imenu Lava i Kuša. U Ajodji, Lakšmana je začeo dva sina po imenu Angada i Ćitraketu, Bharata je začeo dva sina po imenu Takša i Puškala, a Šatrughna je začeo dva sina po imenu Subahu i Šrutasena.

Kada je Bharata otišao da u ime cara Gospoda Ramačandre pokori različite zemlje, borio se protiv mnogo miliona Gandharvi. Ubivši ih u borbi, stekao je neizmerno bogatstvo, koje je zatim doneo kući. Šatrughna je ubio demona po imenu Lavana u Madhuvani i tako osnovao grad Mathuru. U međuvremenu, Sitadevi je poverila svoja dva sina Valmiki Muniju i zatim ušla u zemlju. Kada je to čuo, Gospod Ramačandra se jako ražalostio i trinaest hiljada godina vršio žrtvovanja.

Krišna-Balaram Avatar

Mesecom na duhovnom nivou vlada *Šri Krišna*. Vede slave *Krišnu* kao izvorni oblik Boga budući da u tom obliku razotkriva najpoverljivije vidove svoje razmene sa živim bićima. *Krišnini* odnosi prema stanovnicima seoceta Vrindavane u severnoj Indiji puni su ljubavi pa su ovekovečeni kako u indijskoj epskoj književnosti tako i u pesmama i filozofskim delima najvećih indijskih filozofa. Njegovo filozofsko remek-delo, *Bhagavad-gita*, spada u red večnih klasika svetske književnosti kao jedna od najvećih knjiga mudrosti. U *Bhagavad-giti* *Šri Krišna* poučava večnu istinu o jogi, večnosti duše i putu predanosti Bogu. *Šri Krišna* se rodio u kraljevskoj dinastiji koja potiče od Ćandre, poluboga Meseca pa je zato prirodni duhovni vladar Meseca. Ako *Šri Krišnu* obožavamo odgovarajućom mantrom, ojačavamo Mesec ili

preobražavamo njegovu potencijalno negativnu energiju u pozitivnu. Budući da su jačanje Meseca i Sunca u horoskopu osobe najvažniji zadaci, obožavanje *Krišne* jedno je od glavnih sredstava korekcije u vedskoj astrologiji. Odgovarajuća mantra osim imena *Rame* i *Krišne* sadrži i reč *Hare* koja se odnosi na žensku energiju Boga. Mantra istovremeno jača Sunce i Mesec i uzdiže svest na nivo duhovne percepcije. Prvenstveno preobražava *karmu* i nadahnjuje ljude da deluju u skladu sa svojom izvornom prirodom (*dharmom*).

Šri Krišna se obožava sledećom mantrom:
hare rama krišna

Ako glasno ili u umu recitujete ovu mantru 108 puta svakog jutra nakon ustajanja, oslobodićete se svih mentalnih uznemirenja i smetnji. Osim toga, jačate Sunce i Mesec pa će se njihovi eventualno negativni uticaji u horoskopu preobraziti u pozitivne. Mantru zato u nekim astrološkim tradicijama smatraju jednim od najvažnijih sredstava korekcije uopšte. Osim toga možete obožavati *Krišninu jantru* ili figuru uz recitovanje mantr.

Simbolika

Krišna je takođe poznat kao *Purna Avatar*. *Šri Krišna* je služio čovečanstvu na mnoge načine bez predrasude po pitanju kaste, veroispovesti ili pripadnosti. Recimo, bio je ambasador mira kada je nastojao da pomiri dve strane, Pandave i Kaurave. Prao je stopala gostima na *Radasuja* žrtvovanju kralja Judištira i takođe je prao tanjire svih gostiju nakon obeda.

Priča iz Purana

Takođe je vozio bojna kola Arđune tokom bitke na Kurukšetri, opisane u *Mahabharati*. *Krišna* je zagovarao i sprovodio jevanđelje nesebičnog služenja u *Bhagavad Giti*. Tako je *Krišna* snabdeo

budućeg duhovnog tragaoca svim potrebnim poukama pomoću kojih može doći Njemu.

Odnosi *Krišne* prema stanovnicima seoceta Vrindavane u severnoj Indiji puni su ljubavi pa su ovekovečeni kako u indijskoj epskoj književnosti tako i u pesmama i filozofskim delima najvećih indijskih filozofa. Filozofsko remek-delo samog *Krišne*, *Bhagavad-gita*, spada u red večnih klasika svetske književnosti kao jedna od najvećih knjiga mudrosti. U *Bhagavad-giti* *Krišna* poučava večnu istinu o jogi, večnosti duše i putu predanosti Bogu.

Buda Avatar

Buda se u pet hiljada godina starim vedskim spisima opisuje kao inkarnacija Boga i to već 2.500 godina pre njegove stvarne pojave. Proročanstvo postoji u *Śrimad Bhagavatamu*. *Buda* na duhovnom nivou vlada planetom Merkurom koji se na sanskritu takođe naziva *Buda*. Inkarnacija Boga kao *Bude* pojavljuje se sa posebnim zadatkom da poduči ljude putu nenasilja. U *Budino* vreme pre 2.500 godina ljudi su zloupotrebljavali vedska žrtvovanja da bi klali i zatim jeli životinje. To iskrivljavanje religioznih ceremonija kako bi se opravdale želje za vlastitim uživanjem odvodilo je ljude sa pravog duhovnog puta. Zato se pojavio *Buda* pa je poučavao načelo nenasilja kao najvažniju dužnost čoveka. *Buda* takođe poučava put meditacije kojim se stvara veza sa višim postojanjem. Duboka komunikacija je pravi zadatak i izazov koji Merkur postavlja pred ljude. Merkur je planeta koja nam pomaže da prekoračimo svoje granice i nadidemo poteškoće. Ego, koji deli nižu od više energije postojanja i samo biće od Boga, jeste granica koju je najteže preći. Da bi to postigao, čovek mora da napusti zavist, bes, pohlepu, požudu i iluziju. *Buda* je svojim osmorostrukim plemenitim putem poučavao taj put pripreme za povezivanje sa višim postojanjem. Da bi ojačali pozitivan Merkur u horoskopu ili preobrazili Merkur koji odražava negativne energije, Vede preporučuju recitovanje mantrе za obožavanje *Bude*. Ukoliko se praksa izvodi svakodnevno ili barem sredom, kada je energija Merkura najviše prisutna, odvrtiće se negativni uticaji oslabljenog ili negativnog Merkura.

Šri *Buda* se obožava sledećom mantrom:
om namo bhagavate budadevaja

I ovu je mantru najbolje recitovati rano ujutro 108 puta pred slikom, jantrom ili figurom *Bude*. Naravno da u isto vreme u svom životu treba slediti *Budino* načelo *ahimse*, nenasilja. To vredi za sve spomenute mantrе. Osim toga možete obožavati *Budinu* jantru i figuru uz recitovanje mantrе.

Simbolika

Inkarnacija Boga kao *Bude* pojavljuje se s posebnim zadatkom da poduči ljude putu nenasilja. U *Budino* vreme pre 2.500 godina ljudisu zloupotrebljavali vedska žrtvovanja da bi klali i zatim jeli životinje. To iskrivljavanje religioznih ceremonija kako bi se opravdale želje za vlastitim uživanjem odvodilo je ljude sa pravog duhovnog puta. Zato se pojavio *Buda* poučavajući načelo nenasilja kao najvažniju dužnost čoveka. *Buda* takođe poučava put meditacije kojim se stvara veza s višim postojanjem. *Buda Avatar* je poučavao nenasilje (*Ahimsa*) u mislima, rečima i delovanju. *Buda* je čovečanstvu pokazao da je moguće dostići spoznaju praktikovanjem makar jedne plemenite vrline.

Priča iz *Purana*

Buda, moćna inkarnacija Božanske Ličnosti, pojavio se u provinciji Gaji (Bihar) kao sin Anjdžane i propovedao svoju doktrinu nenasilja. Osudio je čak i žrtvovanje životinja odobreno u Vedama. U vreme kada se *Buda* pojavio ljudi su bili bezbožni i voleli su meso više od svega. Pod izgovorom da se vrše vedska žrtvovanja, maltene je svako mesto postalo klanica i pomoru životinja nije bilo kraja. Pun samilosti prema jadnim stvorenjima, *Buda* je propovedao nenasilje.

Propovedao je da ne veruje u vedska načela i istakao nepovoljne psihološke posledice do kojih se dolazi ubijanjem životinja. Manje razboriti ljudi *Kali-juge*, koji nisu imali vere u Boga, sledili su njegovo načelo i tako se naučili moralu i nenasilju, prvim koracima na putu spoznaje Boga.

On je obmanuo nevernike, budući da oni koji su sledili njegove principe nisu verovali u Boga, ali su imali nepokolebljivu veru u njega, koji je bio Božja inkarnacija. Tako je naveo nevernike da veruju u Boga u obliku *Bude*. To je bila *Budina* milost: učinio je da mu nevernici postanu verni.

Gospod *Buda* se inkarnira u vreme kada ljudi postaju najveći materijalisti i propoveda osnovne religiozne principe. Takva ahimsa nije sama po sebi religiozan princip, već važna osobina za one koji su religiozni. Predstavlja religiju zdravog razuma, jer nam se savetuje da ne činimo nažao ni jednoj drugoj životinji niti živom biću, pošto takva loša dela imaju podjednako štetno dejstvo za onoga ko ih je počinio. Međutim, pre nego što naučimo ove principe o nenasilju, treba da naučimo dva druga principa, naime treba da postanemo ponizni i lišimo se svoje taštine.

Sve dok to ne postignemo, činićemo nasilje i nanosićemo štetu ostalim živim bićima. Kada dostignemo stupanj nenasilja, treba da naučimo da budemo podnošljivi i živimo jednostavnim životom. Moramo da odajemo poštovanje slavnim ljudima koji propovedaju religiju kao i da obuzdamo dejstvo čula, naučimo da ne budemo vezani za porodicu i dom, predano služimo Gospoda itd. Na kraju treba da Ga prihvatimo i postanemo Njegov bhakta, jer inače nema ni govora o religiji. Religiozni principi moraju da imaju za cilj Vrhunsku Božansku ičnost, jer inače jednostavne moralne pouke su samo podreligiozni principi koji su uglavnom poznati kao upadharma.

Ubijanje životinja je do pojave *Bude* bilo najistaknutije obeležje društva. Ljudi su tvrdili da su takva ubijanja vedska žrtvovanja. Kada se Vede ne primaju putem ovlašćenog učeničkog nasleđa, čitaoce zavodi njihov kitnjasti jezik. *Bhagavad-gita* naziva takve ljude učenjacima kratke pameti (avapaščitah). Budalasti znalci vedske književnosti koji ne žele da prime transcendentalne poruke od samospoznatih osoba u učeničkom nasleđu neizbežno će biti zbunjeni. Oni smatraju da su obredne ceremonije cilj sam za sebe. Nedostaje im duboko znanje.

Bhagavad-gita (15.15) kaže: *vedaiś ca sarvair aham eva vedyah* - svrha čitavog korpusa vedskih spisa je da postepeno izvede čoveka na put ka Svevišnjem Gospodu. Jedina tema vedske književnosti je kako shvatiti Svevišnjeg Gospoda, osobenu dušu, kosmičku pojavnost i njihov odnos. Kada čovek shvati taj odnos, počinje da živi u skladu s njim i tako na najlakši način dostiže krajnji cilj života - povratak Bogu. Na nesreću, neovlašćeni stručnjaci na polju Veda opčinjeni su samo obredima pročišćenja, čime zapravo sprečavaju prirodni napredak.

Za takve zbunjene ljude sklone ateizmu *Buda* je simbol teizma. On je zato pre svega hteo da zaustavi ubijanje životinja. Ubice životinja su opasni elementi na putu povratka Bogu. Postoje dve vrste ubica živih bića. Duša se katkad takode naziva „anima“, živo biće. Stoga su i koljači životinja i oni koji su izgubili svoju osobenost duše - ubice živih bića. (Ovo je neprevodiva igra reči, zato što se na engleskom životinja naziva „animal“. „Anima“ je latinski naziv za dušu.)

Za takve zbunjene ljude sklone ateizmu *Buda* je simbol teizma. On je zato pre svega hteo da zaustavi ubijanje životinja. Ubice životinja su opasni elementi na putu povratka Bogu. Postoje dve vrste ubica živih bića. Duša se katkad takode naziva „anima“, živo biće. Stoga su i koljači životinja i oni koji su izgubili svoju osobenost duše - ubice živih bića. (Ovo je neprevodiva igra reči, zato što se na engleskom životinja naziva „animal“. „Anima“ je latinski naziv za dušu.)

Žrtvovanje životinja spomenuto u Vedama nije isto što i pomor životinja u klanicama. Pošto su asure, tobožnji poznavaoци vedske književnosti, navodili dokaze da Vede odobravaju ubijanje

životinja, *Buda* je naizgled odbacio autoritet Veda. Učinio je to da bi odvratio ljude od poroka ubijanja životinja, kao i zato da bi spasao životinje od njihove velike braće koja kliču parole u ime sveopšteg bratstva, mira, pravde i jednakosti. Nema pravde kada se kolju životinje. *Buda* je hteo da to potpuno prekine i zato se kult ahimse propovedao ne samo u Indiji već i izvan nje.

Budina filozofija se formalno naziva ateističkom zato što ne prihvata Svevišnjeg Gospoda i poriče autoritet Veda. Ali to je Gospodovo prikriivanje. *Buda* je Božja inkarnacija. Kao takav, on je izvor vedskog znanja, te nikako ne može da odbaci vedsku filozofiju. On ju je, međutim, spolja odbacio jer su demoni (*sura-dviše*) koji su neprijatelji Gospodovih bhakta nastojali da podrže ubijanje krava i drugih životinja pozivajući se na stranice Veda. *Buda* je morao potpuno da odbaci autoritet Veda, ali to je bilo samo na površini.

U protivnom, ne bi bio prihvaćen za Božju inkarnaciju, niti bi ga vaišnavski ačarja i pesnik Džajadeva obožavao u svojim transcendentalnim pesmama. Da bi uspostavio autoritet Veda, *Buda* je propovedao osnovne vedske principe na način prikladan za to vreme, a isto to je uradio i Šankaračarja. I *Buda* i ačarja Šankara su, prema tome, popločali put teizmu, da bi potom vaišnavske ačarje - iznad svih Gospod Šri Čaitanja Mahaprabhu - mogli da dovedu ljude na put povratka Bogu.

Kalki Avatar

Podznak - sila svitanja

Niz od devet duhovnih vladara koji upravljaju sa devet planeta, upotpunjen je desetim očitavanjem koje se naziva avatar *Kalki*. Ovaj oblik Boga nije pridružen ni jednoj planeti, već štiti podznak. *Kalki* se prema izjavama vedskih spisa pojavljuje na kraju svakog velikog ciklusa od četiri doba kako bi okončao gvozdeno doba u koje smo prema vedskom kalendaru ušli pre 5.000 godina i uveo novi ciklus koji počinje zlatnim dobom. Zato *Kalki* simboliše svitanje novog ciklusa doba, kao što je i podznak znak koji izlazi u trenutku rođenja. *Kalki* se u Vedama opisuje kao jahač na belom konju koji se pojavljuje u vreme najveće degeneracije ljudskog društva kako bi priredio prelazak u doba svetla i duhovne svesti. Opisi avatara *Kalkija* u *Bhagavad-Purani* nalikuju opisima jahača apokalipse u Jovanovom otkrovenju. Avatara *Kalkija* možete obožavati sledećom *mantram*, koju bi takođe trebalo recitovati svakodnevno 108 puta:

om namo bhagavate kalkidevaja

Simbolika

Sveti spisi kažu da među deset najvažnijih Avatara spada i *Kalki* Avatara, koji će doći da oslobodi čovečanstvo neznanja. Sve dok spavamo nismo svesni sveta oko nas. Kao što treba da se probudimo iz sna i čovečanstvo treba da se probudi iz svog sna neznanja u probuđenu Božansku svesnost i to će biti svrha dolaska *Kalki* Avatara. U *Bhagavad Giti* Gospod kaže: *Sambhavami Yuge Yuge* - "Ja se pojavljujem sa dolaskom svakog doba kako bi ukazao čovečanstvu na put koji vodi do Njega."

Priča iz Purana

Kalki se prema izjavama vedskih spisa pojavljuje na kraju svakog velikog ciklusa od četiri doba kako bi okončao gvozdeno doba, u koje smoprema vedskom kalendaru ušli pre 5.000 godina, i započeo

novi ciklus zlatnog doba.

Gospod *Kalki*, Božja inkarnacija će se pojaviti na prelazu između dveju *juga*, tj. na samom kraju *Kali-juge* i početku *Satja-juge*. Četiri *juge* - *Satja*, *Treta*, *Dvapara* i *Kali* - menjaju se u ciklusu kao kalendarski meseci. Sadašnje doba, *Kali-juga*, traje 432.000 godina, od kojih je posle bitke na Kurukšetri i vladavine kralja Parikšita prošlo tek 5.000. Znači, preostaje još 427.000 godina. Kao što je predskazano u *Šrimad Bhagavatamu*, na kraju tog razdoblja pojaviće se inkarnacija *Kalki*. Spomenuto je ime Njegovog oca, učenog brahmane Višnua Jaše, kao i ime Njegovog sela - Šambhala.

“Na kraju *Kali-juge*, kada ne postoje nikakve teme koje spominju Vrhunsku Božansku Ličnost, čak i u domovima svetih ljudi i uglednih pripadnika triju višihkasta; kada se moć upravljanja prenese u ruke poslanika koji se biraju iz klasašudra niskog porekla, pa čak i onih koji su niži od njih; kada ne postoji nikakvo znanje o tome kako da se obavljaju žrtvovanja, čak ni rečima, u to vreme će se Gospod pojaviti kao uzvišeni koji sve kažnjava.” (*Bagavat Purana* 2.7.38)

“I vidjeh, i gle, konj blijed, i onome što seđaše na njemu bješe ime smrt, i pakao iđaše za njim; i njemu se dade oblast na četvrtom dijelu zemlje da ubije mačem i glađu i smrću i zvjerinjem zemaljskijem.” *OTKROVENJE JOVANOVO* 6.8